

Bijengif

Bijengif kan een allergische reactie oproepen bij sommige mensen. Om deze mensen immuun te maken voor bijensteken, ze te desensibiliseren, is bijengif nodig, of enkele van de verschillende stoffen die in bijengif zitten. Hiervoor is het nodig om bijengif te verzamelen.

Al in 1963 beschreef Benton een apparaat om de bijen te laten steken. Een elektrische stroom zette de bijen tot steken aan. Het bijengif kon opgevangen worden. Het nadeel was, dat de bijen zo opgewonden raakten, dat mens en dier in de omgeving van de kast ook werden gestoken.

46 In Brazilië, met de geafrikaniseerde bijen, was dit een probleem. Een kistje van plexiglas werd voor een kast gezet, zodat de bijen er van de kast uit in konden lopen. In dit kistje waren koperdraadjes gespannen op 0,5 cm afstand van elkaar. Als de bijen twee draadjes tegelijk aanraakten, kregen ze om de 10 seconden een schok van 10 volt. Ze staken dan in een stuk plasticolie, dat onder de koperdraden was gespannen. Na enige tijd kristalliseerde het bijengif en kon het verzameld worden.

Als het apparaat een uur per ochtend en middag werd gebruikt, was de opbrengst ongeveer 3 mg bijengif per volk. Echter, de bijen leerden vlug. Na drie dagen probeerden ze al om niet twee draadjes tegelijk aan te raken. Dit apparaat kan dus ook gebruikt worden om het leren van bijen te bestuderen.

Bee World 1992(3).

Gesneden honing

In de VS is een patent verleend aan een nieuw honingprodukt. De honing wordt samengeperst tot een blok. Hiervan worden plakken gesneden en verpakt, zoiets als voorgesneden kaas. Het past makkelijk op de boterham. Ook kunnen deze plakjes honing gebruikt worden bij de snoepfabrikage.

Gleanings in Bee Culture 1992(10).

Vakantie

Gaat u deze zomer met vakantie naar Polen? Daar zijn nogal wat bijenmusea, o.a. in Swarzedz, in de buurt van Poznan.

De oudste manier van bijenhouden was, om een holte in een boom als nestholte voor de bijen te maken. De 'imker' merkte deze boom met zijn merkteken. Deze

manier van bijenhouden is allang verdwenen.

Nu werd zo'n boomstronk met holte en merk opgevestigd uit de rivier en opgekocht door een timmerman. Die wist niet wat hij precies had, maar gelukkig kwamen de mensen van het bijenmuseum erachter. Nu is het één van de pronkstukken. Dus als u in de buurt komt, het museum is elke werkdag geopend.

Bee World 1992(3).

Dronken bijen

Bijen die gegiste nectar opnemen, krijgen meer vliegongelukken, worden vaak niet meer tot de kast toegelaten en gaan eerder dood. Omdat nectar bij hogere temperaturen eerder gaat gisten, hebben bijen in de tropen meer last van dit verschijnsel.

Bijen die gegiste nectar of suikerwater hebben opgenomen, hebben moeite om hun bewegingen te coördineren. Sommigen vallen gewoon, ze kunnen of ze willen niet vliegen. Blijven ze vliegen, dan kunnen ze vaak de kast niet vinden. Als ze al bij de kast komen, dan vliegen ze er langs of ze missen de vliegplank.

Dat alles namen onderzoekers waar, die probeerden om in Kenya de bijen bij te voeren. Suikeroplossingen gaan daar snel gisten. Nu zijn de onderzoekers bezig om een goedkope voerbak te ontwikkelen, waarin de suikeroplossing niet gauw gist.

New Scientist, 8 augustus 1992.

Gedragsverandering

Als geafrikaniseerde bijen een streek hebben veroverd, verandert hun gedrag langzaam. Dit blijkt uit vergelijkende studies in Midden en Zuid-Amerika tussen het gedrag in het begin van de tachtiger jaren en nu. Ze zijn minder defensief, ze steken minder. Ook zwermen ze niet zo snel meer. Het duurt wel 15 tot 20 jaar voordat deze veranderingen in het gedrag zich voordoen. Vermoedelijk is dit een aanpassing aan de plaatselijke omstandigheden. In streken waar al veel Europese bijen worden gehouden, gaat de afrikanisering trouwens langzamer.

Bee Science, september 1992.